

NGƯỜI XA / ĐỜI KHUẤT

Ta gọi người xa. Khuất biển xa
lạnh, im như tiếng vọng tỳ bà.
Người xa, dấu mấy lần sông núi
u hiển lộn về. Ta với ta.

Người xa, xa khuất mấy tầng mây
có biết lòng ta giữa đọa đày.
Từng đêm thức trắng, vùi trong hận
nỗi nước non và vị tình cay.

Từ thuở bôn ba, đời đá sạn
cần như con nước lạc xa nguồn.
Ướp khô mộng cũ làm trang sức
ngạo với nhân gian một nỗi hờn !

.....
.....

Ta gọi người vọng suốt biển sâu.
Một đời tuyệt tận tựa chiêm bao
còn dăm ba chút rong rêu cũ
cầm giữ đời nhau. Dấu biển dâu.